

Liverpool
9th March 1875

Dear Daughter Anne Pederine,

I have today received the tragic message that my dear wife and your dear mother has left this world. God knows that it is a large sorrow we have. I was, in a way, relieved yesterday when I got your letter where you say it is all over. And now, today, a telegram from Pedersen [probably the shipowner] that she is dead. Oh yes, my dear Pederine, I have lost the dearest to me in this world. May God give us strength to carry the burdens he put on our shoulders. I only wish I was at home so I could say goodbye to her. But I had not been able to help and comfort her. I have a good hope that God has taken her home to heaven. Yes, thank God that we once will come together in a better world; down here it is only sorrow and misery as long as we live. The Lord gave, The Lord took, The name of the Lord be blessed.

You write that you have got a little sister, and if she lives you must do all you can to look after her. Take advice from my old mother and Hanna. Yes, my dear small children, the Lord will help you and me in this trying time, let us stay with him because he knows what is best for us. I can surprise you that I am soon coming home. I have got everything ready. I shall leave if God wills. I think it will be in 14 days time. Peder Thomassen shall take over the brig. I telegraphed the day I arrived, and I hope you have received the telegram.

Yes, dear Pederine, it is the first time I write with such a sorrow on my mind, and I hope with God it will be the last. I have wandered back and forth since I started to write this letter. I have wondered why I have not gotten any letter since, but I guess you have not had time to write.

God be with you all. I cannot write more today, but will soon write again.

The Lord be with you.

Your dear father,

K. A. Thorstensen

Liverpool 9 Marts 1875

Kjære Datter Anne Pedersine
Jeg har i Dag modtaget den
sorgfulde Efterretning at Min Ønske
Mor og din kjære Moder en Tand
fra denne Verden, Gud ved det.
Det er en stor og tung Sorg vi har
faaet, - Jeg blev saa glad da jeg
fik Brevet i gaar som din Moder
skrevet, hvor du siger at Alth er over
og nu i Dag Telegram fra Pedersen
at hun er død, O ja Kjære Pedersine.
Jeg har mistet min Gudmor
denne Verden og dine Ord og Guds
ord taalmodighed til at blive i
den lykkelige os, Gud jeg har
haardt Onsket Gud om og min
Lagde Afsked med hende, men
Jeg har ~~ikke~~ ikke kunnet sige
eller tro det her, men jeg har
et godt Haab til Gud at hun har
at hun kommer til sig, Ja

give at vi maatte samles i en
Bedre Verden her er Bliot
Sorg og Glendighed saa lange vi
lever her. Herren gav og Herren
tog Herrens Navn vore Lovet -
Du skriver at du haver faaet en
lidet Løfter og hvis at. Herren lever
da Maa du endelig gjøre dig at
den Glid som du kan for at frel-
de og Raadfor dig med gamle Møder
og Hanna - Og jeg haaber at di
Gammel og Hanna haver sagt dig
af dine. Ja Mins Hjerte Lmaa
Børn Herren hjælpe eder og min
i Prøvelsens Skind, og lad os
holde os fast til ham og tro at
han styre altting til Bedste
os - Jeg kan sin Gløbe sig
med at Jeg kommer snart hjem
Peder Thomsen skal have Briggen
og naar jeg faar gjort Altting
Fordi skal jeg Reise hvis at Gud
vil og jeg tror det vil blive
om den 14 Dage til - Jeg Telegraferer

den Dag jeg kom ind og jeg haaber
at den haver faat Spring. Det - Jamen
Hjerte Pederine, Det er den første Gang
jeg skriver Brev med saadan Løz.
Somm mig og Gud Give at det
maatte blive den sidste, jeg haver
gaaet hele Tiden fra jeg begynder at
skrive - jeg indrømmer over at jeg ikke
haver faat nogen Brev siden mere
den har vel ikke haft tid til at
skrive - Gud være hos og med eder
alle Sammen, jeg kan ikke skrive
mere i Dag men skal snart skrive
i gjen. Komme være med eder
Der Hjerte Fader

M. Christensen